

3) nodot lietu atpakaļ Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesai, lai tā taisītu spriedumu par Athinaiki Techniki AE prasījumiem atcelt Eiropas Kopienu Komisijas 2004. gada 2. jūnija lēmumu neizskatīt tās sūdzību par iespējamo valsts atbalstu, ko Grieķijas Republika esot piešķirusi konsorcijam Hyatt Regency sakarā ar publisko iepirkumu par 49 % kazino Mont Parnès kapitāldaļu cedēšanu;

4) atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

(¹) OV C 42, 24.2.2007.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2008. gada 10. jūlijā (Tribunal Dâmbovița (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Ministerul Administrației și Internelor — Direcția Generală de Pașapoarte București/Gheorghe Jipa

(Lieta C-33/07) (¹)

(Eiropas Savienības pilsonība — EKL 18. pants — Direktīva 2004/38/EK — Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā)

(2008/C 223/16)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Dâmbovița

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Ministerul Administrației și Internelor — Direcția Generală de Pașapoarte București

Atbildētājs: Gheorghe Jipa

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunal Dâmbovița — EKL 18. panta un Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 77. lpp.), 27. panta interpretācija

Rezolutīvā daļa:

EKL 18. pants un Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu

teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK, 27. pants pieļauj valsts tiesisko regulējumu, ar kuru ir atļauts ierobežot dalībvalsts pilsoņa tiesības ieceļot kādā dalībvalsts teritorijā, cita starpā pamatojoties uz to, ka viņš no tās iepriekš ir bijis izdots, jo viņš tajā bija "uzturējies nelegāli", ar nosacījumu, ka, pirmkārt, šī pilsoņa personiskā darbība rada faktiski, attiecīgajā brīdī esošu un pietiekami nopietnu apdraudējumu sabiedrības pamata interesēm un, otrkārt, attiecīgais ierobežojošais pasākums ir tāds, kas nodrošina sasniedzamā mērķa īstenošanu un nepārsniedz to, kas ir nepieciešams tā sasniegšanai. Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai tā tas ir tās izskatāmajā lietā.

(¹) OV C 140, 23.6.2006.

Tiesas (otrā palāta) 2008. gada 10. jūlija spriedums (Arbeidshof te Brussel (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding/Firma Feryn NV

(Lieta C-54/07) (¹)

(Direktīva 2000/43/EK — Diskriminējoši personāla atlases kritēriji — Pierādīšanas pienākums — Sankcijas)

(2008/C 223/17)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Arbeidshof te Brussel

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Atbildētāja: Firma Feryn NV

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Arbeidshof te Brussel — Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvas 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības (OV L 180, 22. lpp.), 2. panta 2. punkta a) apakšpunkta, 8. panta 1. punkta un 15. panta interpretācija — Rasu vai etniskās piederības dēļ tieši diskriminējoši personāla atlases kritēriji — Pierādīšanas pienākums — Valsts tiesas izdarīts vērtējums un konstatējums — Valsts tiesas pienākums izdot rīkojumu par diskriminācijas pārtraukšanu vai šāda pienākuma neesamība

Rezolutīvā daļa:

- 1) tas, ka darba devējs publiski paziņo, ka nepieņems darbā algotus darbiniekus ar noteiktu etnisku vai rasu piederību, ir tieša diskriminācija saistībā ar pieņemšanu darbā Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvas 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības, 2. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē, jo šādi paziņojumi var nopietni atturēt zināmus kandidātus pieteikt savu kandidatūru un tādēļ radīt šķērslī viņu pieejai darba tirgum;
- 2) publiski darba devēja paziņojumi, ka, pamatojoties uz viņa īstenoto darbā pieņemšanas politiku, viņš nepieņems darbā algotus darbiniekus ar noteiktu etnisku vai rasu piederību, ir pietiekami, lai Direktīvas 2000/43 8. panta 1. punkta izpratnē varētu prezumēt, ka tiek īstenota tieši diskriminējoša darbā pieņemšanas politika. Līdz ar to šim darba devējam jāpierāda, ka vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums nav noticis. Viņš to var darīt, pierādot, ka patiesā uzņēmuma darbā pieņemšanas prakse neatbilst šiem paziņojumiem. Iesniedzējtiesai jāpārbauda, vai pārmestie fakti ir pierādīti, un jāizvērtē, vai šī darba devēja apgalvojumu, ka viņš neesot pārkāpis vienlīdzīgas attieksmes principu, pierādījumi ir pietiekami;
- 3) Direktīvas 2000/43 15. pantā prasīts, lai pat tad, ja nav identificējama upura, šīs direktīvas transponēšanai pieņemto valsts tiesību normu pārkāpumiem piemērojamo sankciju sistēma būtu efektīva, proporcionāla un preventīva.

(¹) OV C 82, 14.4.2007.

Tiesas (otrā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums — Franco Campoli/Eiropas Kopienu Komisija, Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-71/07 P) (¹)

(Apelācija — Ierēdņi — Atalgojums — Pensija — Korekcijas koeficienta, kas aprēķināts, ņemot vērā vidējo dzīves dārdzību dzīvesvietas valstī, piemērošana — Pārejas periods, kas ir ieviests ar regulu, ar kuru grozīja Civildienesta noteikumus — Iebilde par prettiesiskumu)

(2008/C 223/18)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Franco Campoli (pārstāvji — Dž. Vandersandens [G. Vandersanden], L. Levi [L. Levi] un S. Rodrigess [S. Rodrigues], advokāti)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — V. Džoriss [V. Joris] un D. Martins [D. Martin]), Eiropas Savienības Padome (pārstāves — M. Arpio Santakruza [M. Arpio Santacruz] un I. Sulce)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība, kas ir iesniegta par Pirmās instances tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2006. gada 29. novembra spriedumu lietā T-135/05 Campoli/Komisija, ar kuru Pirmās instances tiesa kā daļēji nepieņemamu un daļēji nepamatotu bija noraidījusi prasību atcelt prasītāja paziņojumus par pensiju par 2004. gada maiju, jūniju un jūliju, jo tajos pirmo reizi bija izmantots korekcijas koeficients, kurš bija aprēķināts prettiesiski, ņemot vērā vidējo dzīves dārdzību prasītāja dzīvesvietas valstī, nevis dzīves dārdzību šīs valsts galvaspilsētā — Jauno Civildienesta noteikumu spēkā stāšanās ietekme uz korekcijas koeficientu sistēmu — Ierēdņiem, kuri pensionējušies līdz 2004. gada 1. maijam, noteiktais pārejas periods — Korekcijas koeficientu aprēķināšanas metode un vienlīdzīgas attieksmes principa ievērošana — Pienākums norādīt pamatojumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) noraidīt galveno apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību;
- 2) Kampoli, Eiropas Kopienu Komisija un Eiropas Savienības Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

(¹) OV C 117, 26.5.2007.

Tiesas (piektā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums (Arbeitsgericht Bonn (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Andrea Raccanelli/Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV

(Lieta C-94/07) (¹)

(EKL 39. pants — “Darba ņēmēja” jēdziens — Nevalstiska sabiedriskā labuma organizācija — Doktoranta stipendija — Darba līgums — Nosacījumi)

(2008/C 223/19)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Arbeitsgericht Bonn